

บันทึก

เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และอำนาจขององค์การสะพานปลา
(การรวมองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นเข้ากับองค์การสะพานปลาเป็นองค์การเดียวกัน)

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ สร.๐๔๐๓/๑๓๒๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า กระทรวงเกษตรขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และอำนาจขององค์การสะพานปลา ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ.๐๒๐๑/๑๑๗๓๒ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๑๔ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

กระทรวงเกษตรได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้รวมองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นเข้ากับองค์การสะพานปลาเป็นองค์การเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้องค์การทั้งสองดังกล่าวอยู่ภายใต้การบริหารงานของคณะกรรมการชุดเดียวกัน และเพื่อให้ค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการขององค์การทั้งสองเป็นไปโดยประหยัดตามนโยบายของรัฐบาล กระทรวงเกษตรจึงได้ยกพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๐๑ พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ขึ้นเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

ในการดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีนั้น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ทักท้วงว่า องค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นและองค์การสะพานปลาต่างก็มีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน การที่จะยกเลิกองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นแล้วโอนกิจการไปรวมกับองค์การสะพานปลา โดยจะให้องค์การสะพานปลาดำเนินกิจการห้องเย็นด้วย น่าจะเกินขอบข่ายของวัตถุประสงค์ขององค์การสะพานปลาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ และยังมีความเห็นต่อไปด้วยว่า องค์การสะพานปลาจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ องค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นจัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา ฉะนั้น การที่จะยกร่างกฎหมายเพื่อโอนกิจการดังกล่าวนี้ ควรจะได้พิจารณาเสียด้วยว่า ควรจะตราเป็นพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจึงจะถูกต้อง

กระทรวงเกษตรได้พิจารณาความเห็นของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้วเห็นว่า วัตถุประสงค์และอำนาจขององค์การสะพานปลาตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ มีความหมายกว้างขวางคลุมถึงวัตถุประสงค์และอำนาจขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๐๑ ทุกประการองค์การสะพานปลาย่อมจะดำเนินการห้องเย็นและโรงงานแช่แข็งขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นที่โอนมาได้โดยไม่ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ขององค์การสะพานปลา ทั้งนี้ โดยอาศัยเหตุผลประกอบการพิจารณาจากความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้ให้ความเห็นไว้ว่า องค์การสะพานปลาจะเข้าหันทับกับชาวประมงและเอกชนตั้งบริษัท

จำกัดจัดตั้งโรงทำน้ำแข็งเพื่อช่วยเหลืออาชีพชาวประมงให้สามารถซื้อน้ำแข็งสำหรับแช่凍ปลาให้เพียงพอกับความต้องการและในราคาพอสมควรได้ องค์การสะพานปลาจึงได้ตั้งบริษัทและสร้างโรงน้ำแข็งขึ้นที่จังหวัดจันทบุรี ฉะนั้น เพื่อให้ความเห็นของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและความเห็นของกระทรวงเกษตรฯ กระทรวงเกษตรจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า

(๑) การรวมองค์การทั้งสองเป็นองค์การเดียวกัน จะดำเนินการโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกายุบเลิกองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น และให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน หน้าที่ ความรับผิดชอบ พนักงาน ลูกจ้าง ฯลฯ ขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นไปให้องค์การสะพานปลา องค์การสะพานปลาจะมีอำนาจดำเนินธุรกิจห้องเย็นและโรงน้ำแข็งที่รับโอนมาสืบต่อไปได้เพียงใดหรือไม่ หรือจำเป็นจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ขององค์การสะพานปลาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ อย่างไรบ้างหรือไม่

(๒) การที่จะโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน พนักงาน และหน้าที่ต่าง ๆ ขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น ไปให้องค์การสะพานปลา โดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใน (๑) นั้น มีความจำเป็นจะต้องทำการชำระบัญชี และจะต้องมีผู้ชำระบัญชีองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นเสียก่อนที่จะทำการโอน หรือทำการโอนไปได้ทันทีเมื่อได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาแล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาของกระทรวงเกษตรแล้ว เห็นว่า

(๑) ถ้าจะรวมองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นเข้าเป็นองค์การเดียวกับองค์การสะพานปลาเพื่อให้องค์การสะพานปลามีอำนาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นเท่าที่มีอยู่ตามกฎหมายทุกประการด้วยแล้วจะต้องแก้ไขวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ขององค์การสะพานปลาโดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ เสียใหม่ ทั้งนี้ เพราะวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของทั้งสององค์การมีข้อแตกต่างกันอยู่ แต่ถ้าจะให้องค์การสะพานปลาดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่องค์การสะพานปลา มีอยู่เดิมแล้ว ก็ไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่จะต้องตราพระราชกฤษฎีกายุบเลิกองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น และกำหนดวิธีการจัดทรัพย์สินโดยระบุให้ทรัพย์สินขององค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นตกได้แก่องค์การสะพานปลา ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ส่วนหน้าที่และความรับผิดชอบอื่นใดซึ่งมิใช่ทรัพย์สิน ย่อมดำเนินการได้เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

(๒) ส่วนปัญหาว่าจะต้องมีการชำระบัญชีหรือไม่นั้น เมื่อไม่มีกฎหมายใดระบุว่าจะต้องชำระบัญชี และในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ.

^๑ มาตรา ๖ การยุบเลิกองค์การตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยกำหนดวิธีการจัดทรัพย์สินไว้ด้วย

๒๔๙๖ บัญญัติไว้เพียงว่า ในพระราชกฤษฎีกาให้ระบุนิติการจัดทรัพย์สินไว้ด้วย ฉะนั้น ถ้าในพระราชกฤษฎีกาได้ระบุนิติการจัดทรัพย์สินไว้โดยวิธีอื่นและมีได้ระบุให้มีการชำระบัญชี ก็ไม่ต้องชำระบัญชี

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๑๔